

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 52. Quid circa præsentationem sit addendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

Q. 52. Quid circa præsentationem sit addendum. R. Seqq. 302

§. I. Præsentatio facta antequam vacet beneficium, reprobatur Cap. 2. & 13. de concess. præb., hinc si juraris te præsentaturum Cajum, quando beneficium vacabit, promissio est illicita & irrita *Castrop.* t. 13. d. 2. & 3. p. 5. n. 1. *Sylvius* p. 1. v. beneficium cas. 3.; putatque *Lott.* l. 2. q. 6. n. 9. esse mortale, quia Ecclesia graviter prohibuit, ne detur occasio alienæ mortis captandæ: valet tamen præsentatio, licet non vacet beneficium, si Patronus putavit vacare, tum enim convalescet à die veræ vacationis, *Lott. Corr.* l. 4. c. 6. n. 37.

§. II. Potest fieri vel missis litteris vel per procuratorem, Cap. *Ea noscitur*, De his quæ fiunt à Prælati: attamen cum speciali mandato, *Barb.* de potest. Episc. alleg. 72. n. 116. *Corr.* c. 2. n. 23. *Leur.* p. 2. q. 124. Potestque, si adsit justa causa absentia, antedecenter id demandari pro tempore futuræ vacationis etiam unici beneficii, *Lott.* n. 10., duratque mandatum etiam secutâ sed ignoratâ morte mandantis, *Lott.* q. 14. n. 43., sed non debuit nominari certa persona præsentanda, ne huic daretur occasio captandi mortem alterius, *Lott.* q. 6. n. 12. Vide *Leur.* q. 99. Similiter potest quis se instituenti præsentare per litteras vel per procuratorem, *Az.* *Castrop.* p. 1. n. 6. *Luca* de Jurep. d. 64. n. 30. *Leur.* q. 125. Potest etiam præsentatio fieri per scripturam privatam, aut oretenus sine omni scriptura & absque certa verborum forma, dummodo exprimat actualis voluntas præsentantis, *Luca* à n. 21.

§. III. Potest esse conditionata, obscura, dubia; 304
v. g. præsentio, si per dispensationem te statim reddas habilem, si Papa mihi reservet pensionem, si sis mihi sanguine proximior &c., dummodo conditio, obscu-

obscuritas, incertitudo purificetur intra tempus concessum ad præsentandum, *Castrop. d. 3. p. I. n. 3. Corr. n. 26. Luca supra, Leur. q. 127.*

305 §. IV. Ut afferat aliquod jus, debet esse facta habenti instituere, & à præsentato vel ab habente speciale illius mandatum acceptari intra terminum Patrono concessum ad præsentandum, aliàs collatio beneficii devolvitur ad Superiorem; debetque de acceptance constare per litteras vel procuratorem, *Castrop. Garc. Corr. Barb. Leur. q. 122.* Si autem bonâ fide præsentarit non habenti jus instituendi, habet iterum tempus novum præsentandi, de jure concessum ad præsentandum, *Corr. Barb. n. 141. Leur. q. 123.*

306 §. V. Patronatui laico conceduntur respectu beneficii simplicis quatuor menses, Ecclesiastico sex ad præsentandum, *Cap. Quoniam, Cap. Cum propter, Cap. Eam te, de Jurep. Patronatui mixto similiter sex secundum communem sententiam, quamvis Castrop. d. 2. p. 5. n. 2. dicat concedi tantum quatuor, si laici præsentent seorsim ab Ecclesiasticis; quod etiam dicunt Pereira, Gonz. Lott. Barb. alleg. 60 n. 17., si simul præsentent & sint plures laici quam Ecclesiastici, sed in hoc contradicunt Vivian. Paris. Luca n. 4. Nicol. t. I. d. II. §. 9. Et hæc valent etiam pro prima provisione beneficii jam erecti, currit enim tempus à die factæ erectionis, *Lamb. Corr. c. I. à n. 5. Leur. q. 142.* Reges tamen & summi Principes non arctantur tempore, quia hi, non item alii, præsumuntur habere multa impedimenta, *Garc. c. 2. n. 34. Castrop n. 5. Corr. p. 10. c. 2. n. 64. Luca n. 13.* Pro beneficio curato debet secundum Bullam *Pii V.*, ubi recepta est, etiam à laicis fieri præsentatio intra 20. dies, & præsentatus institui intra duos menses à die peracti examinis, *Bass. T. 2. v. beneficium**

cium §. 5. n. 5. *Leur.* q. 135. Quòd si præsentatio non fiat intra tempus, devolvitur ad Superiorem, uti dicitur n. 566. In Clivia tamen, Julia & Montibus pro bimestri prius devolvitur ad Principem seu Ducem.

§. VI. Ille, ad quem spectat instituere, potest 307
prolongare tempus ad aliud quadrimestre vel semestre, (non tamen ultra) quia illa determinatio temporis facta est in instituentis favorem, cui cedere potest, *Barb. alleg.* 72. n. 143. *Castrop.* n. 8. *Corr.* n. 66. *Luca* n. 16. Nec ideo fit injuria Superiori, ad quem collatio devolveretur, quia devolutio collationis non habet locum, nisi post elapsum quadrimestre vel semestre inter præsentationem & institutionem, præsentatio autem differri potuit usque ad diem ultimum illius temporis, *Leur.* q. 137. Potest etiam præsentatio, institutio, collatio (non tamen electio) fieri statim mortuo & necdum sepulto Rectore, *Garc. c.* 1. n. 38. *Corr. c.* 6. à n. 39. *Leur.* q. 138.

§ VII. Menses computantur, prout tum occur- 308
runt in Calendario, & de momento ad momentum, secundum dicenda n. 420. Hoc autem tempus incipit currere, non ab hora, quâ vacavit beneficium, sed quâ patronus habuit notitiam vacationis, *Az.* *Tiraq Barb. Castrop.* n. 3. *Garc.* n. 34. *Lott* q. 6. n. 23. contra *Lambert.* & alios, cum enim statutum sit in pœnam negligentiae Patronorum, talis pœna non habet locum nisi post scientiam; quod verum est, licet fundatio haberet, ut præsentatio fiat intra tale tempus à die mortis vel vacationis, debet enim intelligi, *cognita*, *Corr. c.* 2. n. 74. Et opponens præsentationem non esse factam in tempore, tenetur probare Patronum scivisse vacationem, quia non præsumitur voluisse negligere jus suum, *Barb. Garc. Castrop. Corr.* n. 75. *Luca* n. 5. Quòd si fuerint sex pa-
L troni,

troni, & quinque scientes vacationem neglexerint præsentare, sextus, qui nescivit, præsentat solus, *Barb. Castrop. Garc. c. 2. n. 41. Leur. q. 139.* Neque hoc tempus currit legitime impedito, quominus præsentet, quia nemo debet sine sua culpa privari jure, quod ipsi est certum, *Abb. Barb. Castrop. n. 5. Pirh. l. 3. t. 38. à n. 105. Leur. q. 40. n. 1.*, ubi recenset impedimenta aliqua: Vide etiam dicenda à n. 421. Et quamvis tempus non currat collatoribus & electoribus litigantibus de jure conferendi aut eligendi, tamen currit Patronis litigantibus de jure præsentandi, si neuter sit in possessione, ideoque eo evoluto, si lis non sit finita, potest Ordinarius conferre, *Arz. Garc. n. 19. Castrop. n. 6. Lott. n. 26.* Si tamen patroni litigarent tantum de habilitate præsentati, aut litigarent cum Episcopo volente Ecclesiam esse liberam, non curreret illis tempus, sed expectandus esset finis litis, *Ricc. Barb. Castrop. n. 7. Pirh. à n. 111.* Ut nec tum currit, si lis sit inter præsentandos, quorum unus dicat se præferendum alteri, *Castrop.*; nec patroni tum possunt præsentare tertium, aut alium substituere in locum unius mortui, *Covarr. Lancell. Castrop. p. 5. n. 5. & p. 10. n. 9. Barb. de jure Eccl. l. 3. c. 12. n. 173. Garc. p. 5. c. 9. n. 217. Leur. q. 140.*

309 §. VIII. Si præsentatus renunciaret aut moriatur, vel detegatur vitium, ob quod irritatur præsentatio, abhinc incipit Patronis currere novum tempus, *Corr. c. 3. n. 19. Leur. q. 141.*

310 §. IX. Si præsentatio vel collocatio fiat post elapsum tempus, potest irritari: quia tamen jura non tam intendunt poenam negligentium, quam ut Ecclesiis vacantibus citò provideatur, si postea per celerem provisionem mora quasi purgata sit, debet talis provisio de æquitate tolerari, *Cap. litteras, de supp.*

supp. neglig Prælat., Engel l. 3. t. 5. n. 65. Vide dicenda n. 568.

§. X. Si plures patroni præsentent per modum unius, siue prout faciunt unum corpus, v. g. unum Capitulum, omnes vocandi sunt, ita ut si unus, qui possit vocari, fuerit omissus, præsentatio sit nulla; si autem præsentent ut singuli & per modum plurimum, Vasq. Garc. & alii cum Less. de just. l. 2. c. 34. n. 34. putant præsentationem à majore parte patronorum factam esse validam, quia etiam si adfuisset, qui omissus est, tamen prævaluisset pars opposita major: Contradicunt Az. Laym. Castrop. p. 8. à n. 1. Leur. q. 131. n. 1., quia nemo sine sua culpa privandus est jure, quod habet: sufficienter tamen censetur aliquis vocatus, si vacatio beneficii sit ab Ordinario ita publicata, ut in notitiam omnium patronorum potuerit devenire.

§. XI. Ad validam præsentationem requiritur, ut major pars Patronorum consentiat in unum, uti dicitur n. 394., unde si communitas præsentet, pars absolutè major illius consentire debet, alioquin non est verum communitatem præsentare, Silv. Az. Vasq. Castrop. Leur. q. 131. n. 3. Hinc si Titius in Capitulo 12. personarum nominetur 7. votis, Cajus 5., & postea Titius resciaur fuisse inhabilis, Cajus non habet jus, quia non est nominatus à majore parte Capituli, potestque Capitulum intra tempus à jure concessum præsentare alium. E contra si plures præsentent ut singuli, illa pars prævalet, quæ respectu aliarum est major, v. g. si sint 9. Patroni, & à duobus præsentetur Titius, à tribus Cajus, à quatuor Sempronius, prævalet præsentatio Sempronii, quia licet non sit à majore parte Patronorum, si computentur omnes, est tamen à majore parte eorum, quatenus præsentationem faciunt, &

comparatione aliarum partium, *Silv. Az. Vasq. Castrop.* n. 4. Consequenter dicendum est si plures communitates tanquam diversa corpora concurrant, illum prævalere, qui à pluribus integris communitatibus nominatur, v. g. si communitas A. habens 30. personas unanimiter præsentet Titium, communitas B. habens 20. personas unanimiter præsentet Cajum, & è communitate C. habente 20. personas novem præsentent Titium, undecim Cajum, Cajus prævalet, quia habens majorem partem communitatis C., censetur habere totam, *Laym. ad Cap. pastoralis* de rescriptis, n. 9. *Lott. q. II.* à n. 134. Ob rationem datam, si votum Patroni A. æquivalet votis Patronorum B. C. D., eò quòd hi descendant ex unico stipite, si Cajus habeat votum Patronorum A. & B., non ideo prævalet Titio habenti vota Patronorum C. & D., quia Titius censetur habere votum totius hujus stipitis æquivalentis alteri, hinc sunt æquales in votis. Similiter si præsentatio fieri debeat ab Episcopo & Capitulo velut singulis, & Titius habeat votum plurimum de Capitulo, Cajus autem Episcopi & aliquorum Capitularium, sunt pares, uti ex *Trid. Sess. 25. c. 6.* notant AA. communiter apud *Luca* de benef. d. 30. n. 7. & *Leur. n. 5.*, ac iterum q. 698. Quid autem in tali æqualitate fieri possit, habet *Leur. q. 131.*, & aliquid insinuabitur n. 364.

313 §. XII. Præsentatus pluribus votis, si habilis sit, debet præferri, *Cap. Quoniam*, de Jurep., & ex communi *Leur. q. 195.*, addens cum *Abb. Roch. Garc. p. 9. c. 2. n. 88.*, si minor pars præsentet habilem, major inhabilem, priorem præferri, quia posterior præsentatio est, ac si non esset facta. Quòd si Patronus Clericus & laicus præsentarint Cajum, & laicus variet accumulando Titium, prævalet
Cajus,

Cajus, quia habet duo pro se vota, *Abb. Barb. Castrop. Pirb. Leur.* suprà; & constabit ex dicendis n. 315.

§. XIII. Præsentatus potest, antequam instituat, renunciare præsentationi in manibus Patroni, etiamsi præsentatio stetit per annum, quia juri ad rem non est opus renunciare in manibus Superioris; imò renunciare potest in manibus simplicis Notarii; tumque habebit Patronus iterum totum tempus, quia per eum non stetit, quominus præsentatio consequeretur effectum, *Corr. Leur.* q. 135. 314

§. XIV. Omnes Patroni possunt ante præsentationem variare suam mentem, quia res adhuc integra est: post præsentationem autem potest solus Patronus laicus variare seu præsentare alium, non privativè, id est, non excludendo primò præsentatum, sed cumulativè, id est, adjungendo illi alium, etiamsi jus patronatus sit mixtum, dummodo ab initio præsentarit diversum ab illo, quem præsentarat Ecclesiasticus, *Abb. Tiraq. Barb. Castrop.* p. 6. n. 7. *Leur.* q. 148.; si tamen duo laici initio præsentarunt eundem, non potest unus accumulare invito altero Patrono, *Leur.* suprà. Quòd si etiam plures sint accumulati, adhuc liberum est instituenti præferre, quem volet, *Cap. Cùm autem, & Cap. Quod autem,* de *Jurep., Garc.* à n. 211. Ac posse etiam plures successivè sic accumulari à Patrono laico, docent *Gl. Abb. Decius, Az. Castrop.* n. 3. contra *Nay. Garc. Guttier. Lambert. Barb. Pirb.* & alios, eò quòd hoc videatur Ecclesiæ utile ob majorem delectum. Vide *Leur.* q. 145. à n. 4. Quòd si moriatur Patronus laicus, poterit successor variare, uti potuisset defunctus, *Vivian. Corr.* l. 4. c. 7. n. 23. *Leur.* q. 146. Patronus verò Ecclesiasticus, quamvis variare non possit, tamen potest plures simul præsentare, ut ex illis unus instituat, *Lop. Garc. Castrop.* suprà. 315

- 316 §. XV. Patronus laicus, si indignum vel inhabilem inscienter præsentarit, potest, & mandari debet illi, ut intra tempus statutum præsentet alium, Cap. *Cum vos*, de off. Jud. Ordin., *Corr. c. 6. n. 41. Pirb. n. 104.* Docetque *Barb. de jure Eccl. l. 3. c. 12. n. 174.* idem posse patronum Ecclesiasticum. Addit n. 176. laicis etiam post tempus permitti intra certum tempus præsentare alium: putatque *Leur. q. 145. n. 3.* post detectum errorem habere Patronos illos iterum totum tempus.
- 317 §. XVI. Si laicus scienter præsentarit indignum, *Fagn. Pirb. Less. l. 2. c. 34. n. 29.* & alii putant nequidem pro illa vice privari jure præsentandi & variandi, quia Canones id dicunt tantum de eligentibus: leges autem civiles dicentes privari etiam præsentantes non obligant in materia ecclesiastica; sed communius contradicunt alii cum *Roch. Lambert. Barb. Corr. Luca de jurep. d. 47. n. 2.*, docentes devolvi ad Superiorem: Est autem Ecclesiasticus saltem privandus pro ista vice, uti habet communissima cum *Leur.*, quamvis *Less.* dicat oppositum etiam esse valde probabile. Et aliqui ex hoc excusant Patronos, quod non ipsis sed Episcopis committatur provisio digni. Vide *Leur. q. 153.*
- 318 §. XVII. Si sex sint in solidum Patroni, & eorum quinque præsentarint indignum, sextus retinet jus præsentandi, *Luca de benef. d. 28. à n. 17.* Quod tenet, quamvis ejus mandatarius etiam præsentasset indignum, dummodo hic non fuerit à mandante designatus, quia mandatum non debet trahi ad factum, unde mandans incidat in poenam, *Lott. q. 6. à n. 30.*
- 319 §. XVIII. Quod *Bonif. VIII.* statuit Cap. 1. *lite pendente*, in 6., ut si duo electi litigent & unus moriatur, vel à lite desistat, non præcedatur ad aliam electionem.

electionem, valet etiam, si lis oriatur inter duos præsentatos, tum enim non possunt Patroni, etiam laici, nequidem accumulando variare, licet adhuc duret tempus præsentandi, nimirum ne lites prorogentur, *Calder. Lap. Lott. q. 20. à n. 2. Garc. n. 217.* contra alios apud *Castrop. p. 6. n. 5.* Aliud est, si lis esset tantum inter Patronos, vel inter Patronum & Episcopum, quamvis accessorie redundaret etiam in præsentatos, tum enim variare posset Patronus, *Archid. Lott. à n. 7.* Potest etiam Patronus mortuo uno præsentato, præsentare alium è collitigantibus, sic enim acceleratur finis litis, *Garc. n. 220. Paris. Castrop. n. 6.* contra *Gonz.*, cui adhæret *Barb. n. 177.* pro casu, quo lis penderet super titulo aut aliter prorogaretur. Vide *Leur. q. 147.* Quod si moriatur collitigans, cui favebat Patronus, docet *Castrop. p. 10. n. 9.* nequidem Papam posse instituere superstitem invito Patrono, nisi prius derogat juripatronatus, sed causam mortui esse prosequendam, pro quo si decidatur, provisio facienda est, tanquam si beneficium ex tunc vacaret per mortem.

§. XIX. Si patronus jurarit non revocare præsentationem primi, potest nihilominus accumulando præsentare secundum, quia per hoc non mutat sed relinquit præsentationem factam, secundum dicta n. 315. Si autem jurarit non accumulare aut simpliciter non variare, *Gutt. Lamb. Barb. de pot. Episc. alleg. 72. n. 177. Castrop. p. 6. n. 8.* dicunt invalide præsentari alium, quia juramentum accedens actui ad sui valorem requirenti auctoritatem Judicis (qualis est præsentatio) reddit eum irrevocabilem juxta *Gl. & Cap. licet mulieres, de jurejur. in 6.*, nisi ille, in cujus favorem adjectum est, cedat juri suo, *Lucas de jurep. d. 43. n. 10.* Excipiunt *Covarr. & alii*, nisi Ordinarius hanc secundam præsentationem

nem approbet. Imò adhuc invalidam esse præsentationem secundam, quamvis solùm promiserit non variare, docent *Lap. Gutt. Castrop.* quia per promissionem acceptatam cesserat juri variandi. Quòd si quis commiserit procuratori præsentationem ac jurarit non revocare commissionem, posse nihilominus validè revocare docet *Castrop. n. 10.* Vide *Leur. q. 149. & seqq.*

321 §. XX. Post legitimam institutionem nulli Patrono licitum est variare, *Cap. Quod autem, de Jur. rep., Castrop. p. 6. n. 1.,* Quod tenet, etiam si postea contra institutum moveretur lis, *Castrop. n. 5. Garc. p. 5. c. 9. n. 218.* Item tenet secundùm *Cap. Si tibi absenti, de præb. in 6.,* etiam si possessionis traditio necdum sit facta, *Pirh. n. 98.* Quamvis autem electionis scrutinium publicatum revocari non possit, *Cap. Publicato, de elect.,* tamen si præsentatio etiam Capituli necdum sit facta Superiori, quamvis aliquis sit in Capitulo nominatus, revocari potest, *Laym. ad tit. de elect. n. 3.*

322 §. XXI. Qui præsentatur, debet esse actu idoneus, *Barb. Castrop. p. 7. n. 1.;* nisi præsentetur sub conditione procurandæ idoneitatis, & hæc procuretur intra tempus præsentandi, *Corr. l. 4. c. 6. n. 26.* Quòd si inter duos aptos unus sit actu habilis alter inhabilis, qui intra tempus concessum habilitari possit, potest, sed non tenetur expectare Patronus, *Lucca d. 45. n. 8.* Hinc si unus è familia sit præsentandus, & primo mense nullus sit habilis, potest statim præsentare alium non de familia, *Leur. q. 152.*

323 §. XXII. Si fundatio requirat aliquem certo loco natum, qui non est tali loco natus, præsentari non potest: Ut autem quis dicatur certo loco natus, satis est ejus Patrem esse inde oriundum, *las. Mandos. Barb. alleg. 4. à n. 6. Castrop. d. 4 p. 9. n. 2.;* potestque

testque etiam videri de Ordine p. 15. Similiter si præsentandus debeat esse civis certæ urbis, illi non obstat, quòd fortè natus sit alibi ob accidentalem moram Matris, quia natus extra patriam ex causa accidentali absentia Parentum dicitur verus civis prioris patriæ, ac si verè & propriè ibi natus esset, *Felin.* aliique apud *Luca* de benef. d. 61. n. 4., notans tamen ex circumstantiis sæpe plus exigi ex mente fundatoris. Quòd si fundatio habeat, ut sit filius civis certæ urbis, Titius autem non sit filius civis sed re ipsa civis, videtur esse capax, quia conditio est adjecta in favorem civitatis, nempe ut hujus membro detur beneficium, quod hic fiet, maximè cum plus sit esse civem quàm purè filium civis.

§. XXIII. In eo casu, quo fundatio dicit præsentandum debere esse ex certa familia, *Rodriq. & Luca* de Jurep. d. 43. n. 3. putant præsentari posse non proximior, quod *Castrop.* n. 5. vocat probabile, quia quando non exprimitur proximior, electio videtur esse relicta Patrono: sed communis cum *Gutt. & Garc.* p. 7. c. 15. n. 17. contradicit, quia proximior censetur esse fundatori gratior, utpote conjunctior: si expresserit, *proximior*, intelligitur proximior fundatori, *Lamb. Vasq. Garc.* n. 20. *Castrop.* n. 6., dummodo tempore præsentationis sit habilis, *Luca* n. 6.; ubi addit, si duo sint æquè proximi, unus è linea masculina, alter è foemina, secundum *Garc.* n. 21. posse præferre quem vult, quia hic non agitur de propagatione nominis vel familiae; secundum *Castrop.* n. 7. debet præferre eum, qui est è masculina, quia censetur fundatori gratior; hinc n. 8. addit, si conjuges ex bonis communibus fundarint beneficium pro familia, in gradu æquali præferendos consanguineos mariti, nisi consanguinei uxoris essent in fundatione primo loco nominati,

Felin. Gutt. Comes. Castrop. n. 9. Computatio autem proximitatis est facienda potius secundum jus civile, nisi fundatio restrinxisset ad quartum gradum, quia tum denotaretur jus Canonicum, *Garc. n. 25. Castrop. n. 10. Leur. q. 156.*

325 §. XXIV. Legitimus à Principe sæculari censetur esse de familia, hinc si Ecclesia etiam dispenset cum eo, & fundatio utatur verbis naturæ, quod præsumendum est, v. g. si dicat, provideatur aliqui *ex descendantibus nostris, ex nostro sanguine*, præsentari poterit ad tale beneficium pro familia erectum: si autem utatur verbis civilibus, v. g. provideatur aliquis *de familia, cognatione, consanguinitate, stirpe*, *Garc. à n. 39.* putat non esse capacem, sed *Gonz. & Castrop. n. II.* dicunt spectandum esse communem modum loquendi & circumstantias: sicque admitti posse etiam spurium, si non censetur per verba excludi: si tamen adsit legitimus, videtur præferendus, quamvis esset remotior, quia legitimus censetur superare omnem propinquitatem illegitimi, *Gutt. Peregr. Rodrig. Castrop. n. 13.* contra *Gonz. & Garc. n. 53.*

326 §. XXV. Patronus non potest seipsum præsentare, id enim in odium ambitionis prohibetur *Cap. Per nostras, de Jurep., Castrop. d. 4. p. 7. n. 2. Barb. de jure Eccl. l. 3. c. 12. n. 193.* Quod tenet in beneficiis etiam simplicibus, *Corr. l. 4. c. 2. n. 16. Pirh. n. 90.* Potest tamen unus Patronus præsentare alium Compatronum, & hic dicere, *consensu præsentationi de me factæ*, *Lamb. Ricc. Az. Tusch. Barb. Castrop. n. 3.* Unde si sint tres Patroni, quarum unus nominarit Titium, alter Compatronum, qui consentiat, hic consensus facit, ut habeat duo vota: quòd si nominatio fieret secretè & tertius aliquis cum Compatrono haberet æqualia vota, posset Patronus

Patronus publicatis votis advertens se nominatum, revocare suum votum, & consentiendo in seipsum facere plura pro se vota; non posset tamen per talem accessum facere pro se paritatem votorum, *Lamb. Corr. suprâ.*

§. XXVI. Nequidem per procuratorem à se delegatum ad præsentandum potest præsentari Patronus, quia sic præsentaret seipsum, cum delegatus agat nomine delegantis, *Paris. Castrop. Pirh. n. 89. contra Rice.*, cujus opinionem *Corr. n. 17.* dicit esse contra innumeras Rotæ decisiones, contra DD. omnium sententiam & praxin: Excipiunt *I. Andr. & Pirh. n. 91.*, nisi in delegatum transtulerit omnem potestatem nominandi, quem volet & judicavit aptiorem: quod magis valet, si omnes Patroni constituerint procuratorem, hic enim poterit præsentare unum ex Patronis, *Corr. n. 21.* Procurator tamen ipse non potest præsentare seipsum, quia maneret locus ambitioni, *Gonz. Lamb. Barb. Castrop. Leur. q. 165.* Si autem Patronus liberè & absque pacto renunciet juri præsentandi, potest instituens eum vocare ad beneficium; Item si instituens antecedenter Patrono offerat beneficium, hic poterit consentire, *Abb. Vasq. Less. Barb. Castrop. Pirh. Leur. q. 164. n. 9.*

§. XXVII. Patronus potest à Papa, aut si pauper fit, & beneficium sit simplex, etiam ab Ordinario per viam deprecationis obtinere beneficium, cum enim ei debeantur alimenta, sic optimè consulitur ipsi, *Abb. Lamb. Corr. Barb. n. 199. Pirh. n. 91. Luca d. 45. n. 8. Leur. q. 164.*

§. XXVIII. Patronus potest filium suum præsentare, quia non censetur hic esse una cum illo persona, *Abb. Az Barb. Corr. Castrop. Pirh. n. 92. Leur. q. 166.* Item donatarius potest præsentare donantem jus patronatus, dummodo absit suspicio pacti & fraudis;

fraudis; debet tamen donatio esse in perpetuum facta cum consensu Episcopi & cum abdicatione privata omnis juris præsentandi, etiam cumulative, *Lamb. Corr. Leur. q. 167.*

An præsentatus per plures præsentationes possit prosequi singulas, dicitur n. 437.

330 Q. 53. Quid præterea notandum sit circa jus patronatûs & Patronos. R. seqq.

§. I. Jus patronatûs est potestas nominandi vel præsentandi Clericum ad beneficium ecclesiasticum vacans; sive secundum *Lott. l. 2. q. 3. à n. 22.* est prærogativa certa concessa per Ecclesiam in retributionem temporalium pro constituendo beneficio ecclesiastico elargitorum; fundans enim beneficium habet prærogativam honorificentiae, sustentationis (si ipsi & liberis deficiant alimenta) & potestatis præsentandi ad beneficium, *Lott. & alii cum Leur. p. 2. q. 29. & 102.* De illa honorificentia vide *Leur. à q. 103.* De alimentis autem à q. 105.

331 §. II. Jus patronatûs dividitur in personale & reale, secundum dicta l. 3. p. 1. à n. 127. Etiam aliter dividitur in ecclesiasticum, laicale & mixtum: tum est ecclesiasticum, si beneficium fundetur ex bonis ecclesiasticis; laicale, si ex bonis patrimonialibus vel aliis, de quibus fundans, licet sit ecclesiasticus, liberè possit disponere, *Garc. p. 5. c. 1. à n. 593. Corr. l. 4. c. 2. à n. 48. Nicol. t. 1. d. 5. §. 2. Leur. q. 15. & 16.* Mixtum est, si proveniat titulo partim ecclesiastico partim laicali, ac competat patrono tum ecclesiastico tum laico. Si nesciatur, ex quibus bonis Ecclesiasticus fundarit beneficium, utendum est præsumptione, nam si jus præsentandi dederit suis hæredibus, consanguineis, laico, debet censerì laicale, alias non potuisset illis donari, nec hi ab initio admissi fuissent ad præsentandum, *Mandobus, Gonz. Garc. n. 594.*